

แนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1*

COLLABORATIVE MANAGEMENT APPROACHES OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE DIGITAL ERA UNDER NAKHON SI THAMMARAT PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

สายธาร ชาญรบ*, พณภุช บุญพบ, นพรัตน์ ชัยเรือง

Saithan Chanrop*, Phanagrid Boonpob, Nopparat Chairueng

คณะครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: aefminho@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมีกระบวนการวิจัย ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 86 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนี PNI^{modified} 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน และครูระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 3 คน ได้มาโดยวิธีคัดเลือกแบบเจาะจง รวมทั้งหมด 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการตามองค์ประกอบหลักในการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จำนวน 6 ด้าน 30 ข้อ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 2) การประสานความร่วมมือ 3) ด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 4) ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน 5) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และ 6) ด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบริหารแบบสร้างความร่วมมือ, ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1

Abstract

The research purposes were 1) To study the current condition and the desirable condition of the collaborative management approach of school administrators in the digital era and 2) To study the guidelines to develop the collaborative management approach of school administrators in the digital era, the research process was conducted as First: The sample was 86 school administrators under the Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1 in the academic year of 2024 by using a questionnaire consisted of 5 rating scale to collect data. The data were analyzed by frequency value, percentage value, mean, standard deviation, and PNI modified. Second: The sample was 3 educational administrators, 3 school administrators, and 3 senior professional-level teachers (K3 teachers) or higher-level by using purposive sampling techniques for 9 people. Research tools were used in the focus group discussion, which was analyzed using content analysis of the comments and suggestions. The research result found that 1) Overall, the current condition of the collaborative management approach of school administrators in the digital era under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1 found that all aspects were at a high level, The desirable conditions were at the highest level and Needs of the following aspects of the collaborative management approach of school administrators in the digital era found that continued improvement was the most needed. 2) The proposed ways to develop the collaborative management approach of school administrators in the digital era consisted of 6 aspects with 30 items as follows: 1) Continuous development 2) Cooperation coordination 3) Actions to achieve goals 4) Goal setting and joint planning 5) Performance evaluation and 6) Effective communication.

Keywords: Collaborative Management, School Administrators in the Digital Era, Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 1

บทนำ

โลกปัจจุบันอยู่ในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ทำให้ระบบการศึกษาของไทยต้องพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ต้องมีการพัฒนานโยบาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องและส่งเสริมการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด รวมทั้งต้องพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องและรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (Office of the

Civil Service Commission, 2020) การบริหารการศึกษาจะต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้บริหารมืออาชีพที่จะนำพาให้การจัดการศึกษานั้นบรรลุคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด เพื่อให้สถานศึกษามีความทันสมัยสามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน ตามคุณลักษณะยุคดิจิทัล (ดาวรุ่งวรรณ ถวิลการ, 2562) ซึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไปยังจุดหมายดังกล่าวดังกล่าวได้ก็คือ ทรัพยากรบุคคลหรือผู้เป็นแรงงานของประเทศจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีและมีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้นเทคโนโลยีจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ จึงเป็นหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาในฐานะองค์กรที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษา ที่ต้องมุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปของสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการศึกษานั้นคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญในการปลดล็อกไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพได้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้โดยลำพังจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากครูและบุคลากรในสถานศึกษา รวมถึงการมีภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องมีความรู้ ทักษะ ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการศึกษา สามารถบูรณาการเทคโนโลยีกับการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เจษฎา ชวนะไพศาล, 2563)

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นความท้าทายอย่างมากในการบริหารการศึกษา ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงและความเป็นพลวัตของโลกที่ไม่สามารถหยุดยั้งได้ การศึกษาต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประเด็นสำคัญในการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล คือการสร้างวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง การจัดการความรู้ในสถานศึกษาในยุคดิจิทัลและการทำงานเป็นเครือข่าย รวมไปถึงมีการยอมรับเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง และการเข้าถึงเทคโนโลยีของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้การศึกษาสามารถเดินทางสู่นาคตที่โลกกำลังก้าวไปได้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรทำความเข้าใจ พัฒนานตนเองให้พร้อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบดิจิทัล นำมาใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนองค์กรทางการศึกษาและพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อตอบสนองต่อการศึกษาในอนาคตรวมถึงพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญของประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม (ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์, 2565)

การบริหารแบบสร้างความร่วมมือ (Collaboration) คือ การทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจ คือการทำงานร่วมกัน แบบประสานการทำงานให้สอดคล้องกันทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มทีมงาน เพื่อให้เป้าหมายหลักร่วมกันขององค์กรเสร็จสมบูรณ์ หัวใจของการทำงานแบบ Collaboration คือการมีสัมพันธภาพที่ดีของคนในกลุ่มในองค์กร ซึ่งเมื่อมีเป้าหมายหลักร่วมกันแล้ว กลุ่มคนเหล่านี้จะสามารถดำเนินการไปสู่เป้าหมายได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้นำทีม เพียงแต่ แต่ละคน แต่ละทีมรับทราบ เข้าใจบทบาท มีความสัมพันธ์ที่เอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน จะส่งเสริม ช่วยเหลือจนเป้าหมายหลักสำเร็จ คนทำงานจะรู้สึกว่าการสำเร็จนั้นเป็นความสำเร็จร่วมกัน (ชัยญูชิตา ศรีชัย, 2563) หากกล่าวถึงประเด็นการให้ความร่วมมือแล้วก็พบว่า สอดคล้องกับหลักการการศึกษาเพื่อพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 ของ UNESCO ที่ได้กล่าวถึงในบทวิเคราะห์การศึกษาไทยในโลกศตวรรษที่ 21 ว่า การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders' participation) ซึ่งรวมถึงครู นักเรียน ผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ และภาคประชาชนควรเป็นหลักของการศึกษา โดยควรเข้ามามีส่วนร่วมในการเจรจาต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นที่

เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ท้องถิ่นและโรงเรียน ซึ่งนั่นหมายถึงว่า ปัจจัยสำคัญพื้นฐานที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในด้านการพัฒนาการศึกษาส่วนหนึ่งก็คือ ในการจัดการศึกษาควรมี นโยบายที่ส่งเสริมความร่วมมือและเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม เนื่องจากโลกยุคใหม่ที่ดูเหมือนว่าทุกสิ่งทุกอย่าง จะเชื่อมโยงกันตลอด นอกจากนี้แนวโน้มสำคัญในด้านการบริหารที่องค์กรต่าง ๆ จะเน้นเรื่องของความร่วมมือมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นความร่วมมือจากภายในหรือภายนอกองค์กร ก็จะทำให้ลักษณะของผู้นำต้องเปลี่ยนไปเป็นการ ทำงานแบบให้ความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายหรือระบบขนาดใหญ่มากขึ้น ถึงจะอยู่รอดและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นพรัตน์ ทัดทอง และคณะ, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในด้านการพัฒนาระบบการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 มีแนวทางพัฒนา คือ 1) พัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับภารกิจ 2) พัฒนาระบบบริหารงบประมาณและ ทรัพยากรโดยยึดหลักความจำเป็นที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศในการ ขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา 4) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 5) ปรับปรุง พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีให้เป็นระบบสอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานและเป็นปัจจุบัน (สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1, 2566)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา แนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือ ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 เพื่อ เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ที่สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ประชากรที่ใช้ใน การวิจัยในระยะที่ 1 คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 108 คน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 1 คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยสร้างเครื่องมือมี ขึ้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดกรอบและเครื่องมือการ

วิจัย 3) สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง 4) ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม (IOC) 5) ทดลองแบบสอบถาม 6) เก็บข้อมูล 7) วิเคราะห์ข้อมูล (ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า PNI_{modified}) และ 8) สังเคราะห์ข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม และเก็บข้อมูล 2) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามด้วย Google Form และส่งไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผ่านระบบ E-office ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 3) หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามในระบบของ Google Form และ 4) หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามมาครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เมื่อเรียบร้อยแล้วก็ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผ่าน Google Form และ Google Sheet จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และนำไปสรุป อภิปรายผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะตามลำดับ ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยมีการดำเนินการ ดังนี้ 1) ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้คืนมาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล 2) นำข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาตรวจสอบหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการแปลผลข้อมูลในแต่ละข้อตามลำดับ 3) นำข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาตรวจสอบหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาแปลผลเป็นความหมาย 4) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) ทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI_{modified}) และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และ 5) วิเคราะห์ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับแนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงประเด็น (Content Analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาโวหาร

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเฉพาะเจาะจงในการให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน และครู ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไปจากโรงเรียน จำนวน 3 คน ได้มาโดยวิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group Discussion) การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้ 1) นำชุดขององค์ประกอบ องค์ความรู้และข้อค้นพบ และแบบร่างเกี่ยวกับการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มากำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือ และขอบเขตเนื้อหาโดยกำหนดเป็นข้อคำถามในการสนทนากลุ่ม 2) นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข และให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ ให้ครบตามเกณฑ์ที่วางแผนการเก็บข้อมูล และ 4) นำเครื่องมือที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูล ในการจัดเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย ดังนี้

1) ติดต่อประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อการขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มและนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ 2) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมทั้งแนบบแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เพื่อแจ้งความประสงค์ในการจัดทำกรสนทนากลุ่ม 3) ติดต่อขอใช้สถานที่ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น 4) ดำเนินการสนทนากลุ่มตามที่นัดหมาย และ 5) ถอดเทปบันทึกการสนทนากลุ่ม ทำการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วจึงสรุปผลการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอจากการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

แนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือ ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล		
1. ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน	4.11	0.38	มาก	4.96	0.18	มากที่สุด	0.20	4
2. ด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	4.13	0.37	มาก	4.92	0.09	มากที่สุด	0.18	6
3. ด้านการประสานความร่วมมือ	4.10	0.38	มาก	4.97	0.09	มากที่สุด	0.21	2
4. ด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	4.10	0.37	มาก	4.97	0.11	มากที่สุด	0.21	3
5. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.12	0.36	มาก	4.96	0.15	มากที่สุด	0.20	5
6. ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.06	0.35	มาก	4.96	0.15	มากที่สุด	0.22	1
โดยรวม	4.11	0.35	มาก	4.96	0.11	มากที่สุด	0.20	

จากตารางที่ 1 องค์ประกอบการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน ด้านการประสานความร่วมมือ ด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ส่วนด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประสานความร่วมมือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความต้องการจำเป็นองค์ประกอบการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

แนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล		
1. ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.06	0.35	มาก	4.96	0.15	มากที่สุด	0.22	1
2. ด้านการประสานความร่วมมือ	4.10	0.38	มาก	4.97	0.09	มากที่สุด	0.21	2
3. ด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	4.10	0.37	มาก	4.97	0.11	มากที่สุด	0.21	3
4. ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน	4.11	0.38	มาก	4.96	0.18	มากที่สุด	0.20	4
5. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.12	0.36	มาก	4.96	0.15	มากที่สุด	0.20	5
6. ด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	4.13	0.37	มาก	4.92	0.09	มากที่สุด	0.18	6
โดยรวม	4.11	0.35	มาก	4.96	0.11	มากที่สุด	0.20	

จากตารางที่ 2 ความต้องการจำเป็นองค์ประกอบการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เมื่อเรียงลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI modified) จากมากไปน้อย พบว่า

2. ความต้องการจำเป็นของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยรวม (PNI = 0.20) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI = 0.22) รองลงมาด้านการประสานความร่วมมือ และด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (PNI = 0.21) ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน (PNI = 0.20) ส่วนด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (PNI = 0.18) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ

ระยะที่ 2 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 6 ด้าน 30 ข้อ ตามลำดับค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI modified) จากมากไปน้อย ซึ่งมีแนวทางที่ต้องดำเนินการพัฒนาขับเคลื่อนในแต่ละด้าน และแต่ละประเด็น ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้แก่ 1.1) การใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา โดยติดตามเทคโนโลยีใหม่ ศึกษาและประเมินเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น AI, VR/AR, หรือระบบจัดการข้อมูล (Big Data) เพื่อปรับใช้ในสถานศึกษา 1.2) การพัฒนาระบบสารสนเทศของสถานศึกษาให้สามารถรองรับการใช้งานและการประมวลผลข้อมูลที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 1.3) การเชื่อมโยงกับองค์กรเอกชน มหาวิทยาลัย หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก ที่มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัลเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องระหว่างสถานศึกษาและชุมชน 1.4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันผ่านเวทีเสวนาหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา และ 1.5) การสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาทักษะ และความรู้ของบุคลากร ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น MOOCs หรือ E-learning ต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ด้านที่ 2 ด้านการประสานความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.1) การส่งเสริมความร่วมมือโดยการจัดตั้งทีมงานที่มีความหลากหลายเพื่อรวมพลังทางความคิด มีการใช้เครื่องมือสำหรับการทำงานร่วมกัน เช่น Google Workspace, Microsoft Teams เพื่ออำนวยความสะดวกในงานที่ต้องใช้ความร่วมมือ 2.2) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเชื่อมต่อกับผู้เชี่ยวชาญและแหล่งความรู้ต่าง ๆ ในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 2.3) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ผ่านกิจกรรมที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ 2.4) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือโดยการสร้างความสัมพันธ์กับสถานศึกษาอื่น ชุมชน หรือองค์กรภายนอกเพื่อแบ่งปันทรัพยากรและแนวทางปฏิบัติที่ดี และ 2.5) การส่งเสริมและจัดให้มีการร่วมมือกับทีมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 3 ด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 3.1) การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) ในการตัดสินใจและวางแผนเชิงกลยุทธ์ เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผ่านระบบดิจิทัลในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 3.2) การบริหารความเสี่ยงและความปลอดภัยในการวางแผนบริหารความเสี่ยงทางดิจิทัล เช่น การสำรองข้อมูลหรือการป้องกันข้อมูลรั่วไหล ให้มีความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ของข้อมูลในสถานศึกษา 3.3) การสร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน 3.4) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ 3.5) การส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับเทคโนโลยี พร้อมทั้งปลูกฝังทัศนคติที่เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงและการใช้เทคโนโลยีให้แก่บุคลากรและนักเรียนปลูกฝังจริยธรรมดิจิทัล (Digital Ethics) และความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาและก้าวทันโลกยุคดิจิทัล

ด้านที่ 4 ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 4.1) ส่งเสริมการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายมีเป้าหมายร่วมกันและขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ 4.2) การส่งเสริมการค้นคว้าและรวบรวมสารสนเทศในการปฏิบัติงานและดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษาร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 4.3) การกำหนดแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์ม ในการวางแผนร่วมกัน เช่น ใช้ Data Analysis และ AI เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการตัดสินใจ เสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อกำหนดเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน 4.4) การกำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายมีแนวทางที่สอดคล้องกันและสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และ 4.5) การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือที่เป็นเอกภาพและนำไปสู่การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ด้านที่ 5 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 5.1) การเสนอแนวทางการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานจากผลการประเมินของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 5.2) การนำเสนอจุดเด่นหรือปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 5.3) การใช้ข้อมูลเป็นฐานในการวางแผนและประเมินผล เพื่อการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง เช่น

การนำระบบ Smart School มาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ 5.4) การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา และ 5.5) การมีส่วนร่วมสรุปการประเมินผลในการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา ด้านที่ 6 ด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 6.1) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Workspace, Microsoft Teams หรือ Zoom เพื่อสร้างช่องทางการสื่อสาร และการทำงานร่วมกันในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 6.2) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการประสานงานกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วมในการทำงาน 6.3) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการสื่อสารที่ดีในการสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 6.4) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการสร้างความเชื่อมั่นในการทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน และ 6.5) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการประนีประนอมในการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา หรือผู้มีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ให้ความสำคัญกับการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ในทุก ๆ ด้าน โดยผลการศึกษา มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพัทธ์ รัตนอรุณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานที่เป็นจริงและสภาพการดำเนินงานที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโดยใช้เครือข่ายความร่วมมือ มีสภาพการดำเนินงานที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก และสภาพการดำเนินงานที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด (ประพัทธ์ รัตนอรุณ, 2565) และสอดคล้องกับ จิรารัตน์ วงศ์โยธา ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากและสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (จิรารัตน์ วงศ์โยธา, 2567)

2. ความต้องการจำเป็นทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI = 0.20) และเมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาย่างต่อเนื่องมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI = 0.22) รองลงมาด้านการประสานความร่วมมือ และด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (PNI = 0.21) ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกัน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน (PNI = 0.20) ส่วนด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (PNI = 0.18) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ เนื่องจากการพัฒนาย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้องค์กรปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพของงานอย่างสม่ำเสมอ หนึ่งในเครื่องมือที่ได้รับความนิยมในการดำเนินการนี้คือวงจร PDCA ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก Plan (วางแผน), Do (ปฏิบัติ), Check (ตรวจสอบ), และ Act (ปรับปรุง) การบริหารงานตามวงจร PDCA ช่วยให้องค์กรสามารถตรวจสอบและปรับปรุงกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำวงจร PDCA มาใช้ในองค์กรจึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิผลในการส่งเสริมการพัฒนาย่างต่อเนื่องและยั่งยืน การพัฒนาย่างต่อเนื่องในด้านการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน และชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการเรียนการสอน การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับบุคลากรและนักเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของ สุรเดช รอดจินดา ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และการนิเทศการศึกษา ซึ่งการวิจัยมุ่งเน้นพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างสถานศึกษาในภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพจะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาย่างต่อเนื่องในสถานศึกษา (สุรเดช รอดจินดา, 2560) และดังที่ สุดารัตน์ แก้วสมบัติ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการใช้รูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการใช้นำรูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนมี ดังนี้ คือ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติ 3) การตรวจสอบ 4) การปรับปรุง พัฒนาระบบการ โดยใช่วงจรคุณภาพ PDCA แนวทางการใช้รูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนในด้านการแบ่งปันทรัพยากร การสร้างเครือข่าย การมีเป้าหมายร่วมกัน การทำงานร่วมกันและรับผิดชอบร่วมกัน และการบริหารงานร่วมกัน โดยใช่วงจรคุณภาพ PDCA เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนารูปแบบความร่วมมือในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน เพื่อการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ร่วมกันในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน สถานที่และบรรยากาศที่เอื้อการเรียนรู้ และการใช้สื่อ

ทางไกลและออนไลน์ร่วมกันที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนซึ่งจะเป็นการร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (สุตารัตน์ แก้วสมบัติ และคณะ, 2565)

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 6 ด้าน 30 ข้อ ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 1) การใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา โดยติดตามเทคโนโลยีใหม่ ศึกษาและประเมินเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น AI, VR/AR, หรือระบบจัดการข้อมูล (Big Data) เพื่อปรับใช้ในสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบบสารสนเทศของสถานศึกษาให้สามารถรองรับการใช้งานและการประมวลผลข้อมูลที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 3) การเชื่อมโยงกับองค์กรเอกชน มหาวิทยาลัย หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก ที่มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัลเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องระหว่างสถานศึกษาและชุมชน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันผ่านเวทีเสวนาหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา และ 5) การสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาทักษะ และความรู้ของบุคลากร ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น MOOCs หรือ E-learning ต่าง ๆ เพื่อให้บุคลากรสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ด้านที่ 2 ด้านการประสานความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 1) การส่งเสริมความร่วมมือโดยการจัดตั้งทีมงานที่มีความหลากหลายเพื่อรวมพลังทางความคิด มีการใช้เครื่องมือสำหรับการทำงานร่วมกัน เช่น Google Workspace, Microsoft Teams เพื่ออำนวยความสะดวกในงานที่ต้องใช้ความร่วมมือ 2) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเชื่อมต่อกับผู้เชี่ยวชาญและแหล่งความรู้ต่าง ๆ ในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 3) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ผ่านกิจกรรมที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ 4) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือโดยการสร้างความสัมพันธ์กับสถานศึกษาอื่น ชุมชน หรือองค์กรภายนอกเพื่อแบ่งปันทรัพยากรและแนวทางปฏิบัติที่ดี และ 5) การส่งเสริมและจัดให้มีการร่วมมือกับทีมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านที่ 3 ด้านการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 1) การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) ในการตัดสินใจและวางแผนเชิงกลยุทธ์ เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผ่านระบบดิจิทัลในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 2) การบริหารความเสี่ยงและความปลอดภัยในการวางแผนบริหารความเสี่ยงทางดิจิทัล เช่น การสำรองข้อมูลหรือการป้องกันข้อมูลรั่วไหลให้มีความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ของข้อมูลในสถานศึกษา 3) การสร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน 4) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ 5) การส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับเทคโนโลยี พร้อมทั้งปลูกฝัง

ทัศนคติที่เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงและการใช้เทคโนโลยีให้แก่บุคลากรและนักเรียนปลูกฝังจริยธรรมดิจิทัล (Digital Ethics) และความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาและก้าวทันโลกยุคดิจิทัล ด้านที่ 4 ด้านการตั้งเป้าหมายและวางแผนร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 1) ส่งเสริมการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายมีเป้าหมายร่วมกันและขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ 2) การส่งเสริมการค้นคว้าและรวบรวมสารสนเทศในการปฏิบัติงานและดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษาร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 3) การกำหนดแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์ม ในการวางแผนร่วมกัน เช่น ใช้ Data Analysis และ AI เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการตัดสินใจ เสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน 4) การกำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายมีแนวทางที่สอดคล้องกันและสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือที่เป็นเอกภาพและนำไปสู่การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ด้านที่ 5 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 1) การเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานจากผลการประเมินของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 2) การนำเสนอจุดเด่นหรือปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 3) การใช้ข้อมูลเป็นฐานในการวางแผนและประเมินผล เพื่อการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง เช่น การนำระบบ Smart School มาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ 4) การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา และ 5) การมีส่วนร่วมสรุปการประเมินผลในการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา ด้านที่ 6 ด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 1) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Workspace, Microsoft Teams หรือ Zoom เพื่อสร้างช่องทางการสื่อสาร และการทำงานร่วมกันในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 2) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการประสานงานกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วมในการทำงาน 3) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการสื่อสารที่ดีในการสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา 4) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการสร้างความเชื่อมั่นในการทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน และ 5) การส่งเสริมและบริหารจัดการให้มีการประนีประนอมในการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา หรือผู้มีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน ดังที่ ศักรินทร์ สมพิศนภา ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวน 9 องค์ประกอบ คือ 1) นโยบายและโครงสร้างการบริหารงานวิชาการของเครือข่าย 2) ความร่วมมือของเครือข่ายในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน 3) การจัดการทรัพยากรร่วมกันของเครือข่าย 4) การธำรงรักษาเครือข่าย 5) บรรยากาศแห่งความเสมอภาคและแรงจูงใจในการทำงานร่วมกันของสมาชิก 6) การใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน 7) การระดมทรัพยากร 8) การมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการวัดและประเมินผลผู้เรียน และ 9) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารเครือข่าย (ศักรินทร์ สมพิศ นภา, 2565) และสอดคล้องกับ จิรารัตน์ วงศ์โยธา ได้ศึกษา แนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการศึกษาแนวการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาฯ พบว่า ประกอบไปด้วยแนวทางที่สำคัญ ดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญของเครือข่าย โดยการสร้างวิสัยทัศน์ของเครือข่ายร่วมกัน มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและส่งเสริมให้เครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาและการส่งต่อเด็กที่มารับบริการไปยังโรงเรียนเรียนรวม หรือโรงเรียนเฉพาะความพิการ และการติดตามความก้าวหน้าและการบริหารทรัพยากรร่วมกัน 2) ด้านการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่าย ได้แก่ การพัฒนาความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านเทคนิคการสอน และนวัตกรรมใหม่ในการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบนิเทศภายใน การส่งเสริมให้ครูเก่งให้พัฒนาเพื่อนครูด้านการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมและประสบการณ์ความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพเด็กพิการแบบองค์รวม 3) ด้านการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ได้แก่ การเปิดโอกาสและส่งเสริมให้เครือข่ายร่วมเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานและปรึกษาหารือเพื่อแก้ปัญหาพร้อมกับหน่วยงานเครือข่ายเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนเป็นรายกรณี (Case Conference) อย่างเป็นกัลยาณมิตรและได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน 4) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์และสื่อสาร ได้แก่ การพัฒนาร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทั้งด้านความรู้ ทักษะที่จำเป็นเพื่อสร้างความเชี่ยวชาญให้ครู การระดมทุน การส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อจัดเก็บสารสนเทศของเด็กพิการ และการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจและการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษา และ 5) ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงงาน ได้แก่ การร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายส่งเสริมระบบนิเทศภายใน การนิเทศ ติดตาม การประเมินผลโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเครือข่ายความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง (จิรารัตน์ วงศ์โยธา, 2567)

สรุปและข้อเสนอแนะ

วิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 มีผลสรุปการวิจัย ดังนี้ 1) สภาพปัจจุบันการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 จำนวน 6 ด้าน 30 ข้อ และมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำผลการวิจัยแนวทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ไปพัฒนาเพื่อปรับใช้ตามบริบทของสถานศึกษา 2) การจัดอบรมและสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อสนับสนุนการบริหารแบบสร้างความร่วมมือควรจัดอบรมให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนว

ทางการบริหารแบบสร้างความร่วมมือในยุคดิจิทัล รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ นอกจากนี้ ควรสร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อให้ผู้บริหารสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างโรงเรียนในสังกัด และ 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 สามารถบูรณาการแนวทางบริหารแบบสร้างความร่วมมือเข้ากับนโยบายของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำแนวทางการบริหารแบบสร้างร่วมมือที่ได้จากงานวิจัยมาปรับใช้เป็น นโยบายหลักของเขตพื้นที่ โดยส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษานำแนวทางดังกล่าวไปใช้ในการบริหารงานโรงเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป มีดังนี้ 1) ควรศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จและอุปสรรคของการบริหาร สถานศึกษาแบบสร้างร่วมมือในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี ทักษะคติของผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และวัฒนธรรมองค์กร เพื่อหาแนวทางปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) ควรศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบแนวทางการบริหารสถานศึกษาแบบสร้างร่วมมือระหว่างโรงเรียนในเขตเมืองและชนบท เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในรูปแบบการบริหาร ความท้าทาย และแนวทางที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบริบท และ 3) ควรศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการบริหารสถานศึกษาแบบสร้างร่วมมือในยุคดิจิทัลต่อคุณภาพการศึกษา โดยใช้ตัวชี้วัด เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะศตวรรษที่ 21 และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครู เพื่อประเมินและพัฒนาแนวทางดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิรารัตน์ วงศ์โยธา. (2567). แนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒ, 25(2), 156-177.
- เจษฎา ชวนะไพศาล. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยา เขตทวารวดีสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชญัญชิตา ศรีชัย. (2563). HR กับการทำงานแบบ Collaborative Working Team เพื่อฝ่าทุกวิกฤต สถานการณ์. เรียกใช้เมื่อ 20 เมษายน 2567 จาก <https://th.hrnote.asia/qaarticle/collaborative-working-team/>
- ดาวรรุณณ ถวิลการ. (2562). ศาสตร์และศิลป์ทางการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). ขอนแก่น: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารสมาคม พัฒนาศาสตร์การบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 4(2), 37-46.
- นพรัตน์ ทัดทอง และคณะ. (2564). โปรแกรมการพัฒนาภาวะผู้นำแบบร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม, 8(1), 329-344.

- ประพัทธ์ รัตนอรุณ. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้เครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ศักรินทร์ สมพิศนภา. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ใน นิพนธ์ดุษฎีการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 1. (2566). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 1. เรียกใช้เมื่อ 20 เมษายน 2567 จาก http://www.nst1.go.th/home/wp-content/uploads/2023/05/แผน-5-ปี_compressed.pdf
- สุดารัตน์ แก้วสมบัติ และคณะ. (2565). ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือในการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 12(1), 150-161.
- สุรเดช รอดจินดา. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการระหว่าง สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคเหนือตอนบน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Office of the Civil Service Commission. (2020). Workforce in the 21st Century. Civil Service E Journal, 62(2), 1-12.